

ВІСТІ

КРАСНОГРАДЩИНИ

Газета виходить із 22 березня 1919 року

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Медіапростір «Вісті Красноградщини»

П'ятниця,
29 вересня
2023 року
№ 39
(14893)

Рекомендована ціна —
10,00 грн

Які рішення ухвалили депутати на сесії міськради

Фінансова підтримка
Сил ТрО,
допомога захисникам,
підготовка до зими,
ремонт доріг та інше

4 с.

У Краснограді відкрили філію Малої академії наук

Працюватиме установа
на базі Центру
позашкільної освіти

5 с.

На Алею Героїв виділили 6,8 млн грн з міського бюджету

Відповідне рішення ухвалили
на позачерговій сесії депутатів
Красноградської міськради 26
вересня.

Як пояснила очільниця громади
Світлана Кривенко, концепцію
створення Алеї Героїв обговорили
з сім'ями полеглих захисників, які
поховані на міському кладовищі.
Затверджено ескізи пам'ятників та
стели. Відведено земельну ділянку.

Для виготовлення проектно-
кошторисної документації, про-
ведення експертизи, здійснення
технічного нагляду та робіт на
об'єкті з капітального ремонту
сектору для почесних поховань
загиблих (померлих) військово-
службовців на міському кладови-
щі №1, що на вулиці Полтавській,
з місцевої скарбниці витратять
6,8 мільйона гривень. Алею Героїв
почнуть облаштовувати після
того, як завершиться тендерна
процедура.

За заслуги перед містом

Напередодні Дня працівників
освіти, який цього року припадає
на неділю, перше жовтня, відзна-
ками «За заслуги перед містом
Красноградом» нагороджено Оль-
гу Андрусенко — директорку КУ
«Центр обслуговування закладів
та установ освіти» Красноград-
ської міської ради, відмінника
освіти України та Людмилу Мед-
нікову — заступницю директора
з навчально-методичної роботи
Красноградського центру дитячої
та юнацької творчості міськради,
відмінника освіти України.

Володимир «Студент»: «Я хочу, щоб мій син жив у європейській державі»

Володимир
з позивним
«Студент»
служить
в 121
окремому
батальйоні
Сил
територіальної
оборони ЗСУ.

Який він, наш земляк?
Чому з перших днів
війни став на захист
рідної землі? Що най-
більше врізалось в
пам'ять із фронтового
періоду? Чого хоче
понад усе? Про це
військовий розповів
напередодні профе-
сійного свята — Дня
захисників і захис-
ниць України — на
офіційній сторінці ба-
тальйону у фейсбуці.
Коротку, але таку зво-
рушливу розповідь
оборонця, ми пропо-
нуємо і читачам «ВК».

До повномасштабної
агресії росії в Україні Воло-
димир працював інженером
на газовидобувному підпри-
ємстві. Однак щодо участі
в захисті країни довго не
коливався: «Сам із Закарпат-
ської області, але трудився
у Краснограді вже 11 років.
На момент вторгнення моя

Фото з архіву 121 окремого батальйону Сил ТрО

дружина була на сьомому
місяці вагітності. Я не хотів,
щоб ці нелюди зайшли в
місто і поламали наші плани.
З перших днів війни будував
блокпости на місцевих доро-
гах, а з четвертого березня
приєднався до тероборони.
Дружина склала домашню
аптечку, пластирі тощо —
отак мої збори й відбулися».

Адаптуватися з цивільного
до військового життя довелось
дуже швидко. За півтора
року в «пкселі» Володимир
набрився вражень, яких ви-
стачить на кілька життів.
«Протягом бойових дій
побував у різних місцях,
але найбільше в пам'яті за-
карбувався Бахмут. Ворожі
обстріли тривали фактично
цілодобово. Ми стояли в
самому місті, противник був
на відстані десь 400 метрів,
іноді навіть 200 метрів. Инже-

нери з іншої бригади вночі
виходили, знімали наше мі-
нування, заходили ближче
до ворожих позицій, знімали
їхні мінні поля та замінювали
на власні, готуючи окупантам
сюрприз. А групою прикриття
інженерів працювали наші
хлопці. Діялося це десь між
дванадцятью ночі та третьою
ранку. Дуже цікавий досвід
був, сильна взаємодія між
нами та інженерами. Завдяки
тому, що ми були згуртовані
й діяли як один механізм,
тоді вийшли з Бахмута без
врат», — згадує військово-
службовець.

Як і в багатьох бійців,
родина є головним мотива-
тором для «Студента». Він
дуже чітко розуміє, яке май-
бутнє хоче для себе та своїх
близьких.

Насамкінець мовить: «Я
пішов воювати через те, що

мене мав народитися син,
і я хочу, щоб він жив у єв-
ропейській державі. Багато
разів був у Європі й бачив як
там живуть люди. Хочу щоб
і наша країна процвітала й
розвивалася. І щоб окупанти
не вносили свої «поправочки»
й не вказували як нам жити.
Перемога буде тільки за
Україною!»

А ось як відгукується про
свого побратима наш зем-
ляк Віктор Галуцак: «Один з
найкращих офіцерів баталь-
йону... завжди з підрозділом
...на найважчих напрямках
нашої ...такої складної і від-
повідальної ...роботи».

Дякуємо усім захисникам
і захисницям за щоденний
героїзм та самопожертву.
Низький уклін усім, хто боро-
нить наше життя, рідну землю
від ворога.

Слава ЗСУ! Слава Україні!